

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 23 maja 2003 r.

Nr 91

TREŚĆ:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

856 — z dnia 18 kwietnia 2003 r. w sprawie sposobu przeprowadzania i dokumentowania: legitymowania, zatrzymywania, przeszukania oraz dokonywania kontroli osobistej, przeglądania zawartości bagaży i sprawdzania ładunku przez funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego 6129

ROZPORZĄDZENIA:

857 — Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 31 marca 2003 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla rekreacyjnych jednostek pływających 6134

858 — Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 10 kwietnia 2003 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla maszyn i elementów bezpieczeństwa 6146

859 — Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 kwietnia 2003 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla urządzeń spalających paliwa gazowe 6173

856

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 kwietnia 2003 r.

w sprawie sposobu przeprowadzania i dokumentowania: legitymowania, zatrzymywania, przeszukania oraz dokonywania kontroli osobistej, przeglądania zawartości bagaży i sprawdzania ładunku przez funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego

Na podstawie art. 23 ust. 7 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności podej-

mowanych w celu realizacji uprawnień określonych w art. 23 ust. 1 pkt 2—5 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, zwanej dalej „ustawą”:

- 1) legitymowania osób w celu ustalenia ich tożsamości,
- 2) zatrzymywania osób w trybie i w przypadkach określonych w przepisach Kodeksu postępowania karnego,

- 3) przeszukania osób i pomieszczeń w trybie i w przypadkach określonych w przepisach Kodeksu postępowania karnego,
- 4) dokonywania kontroli osobistej, a także przeglądania zawartości bagaży i sprawdzania ładunku w środkach transportu lądowego, powietrznego i wodnego w razie istnienia uzasadnionego podejrzenia popełnienia czynu zabronionego pod groźbą kary

— przez funkcjonariusza Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zwanego dalej „funkcjonariuszem”, podczas wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych i dochodzeniowo-śledczych.

§ 2. 1. Funkcjonariusz, przystępując do wykonywania czynności, o których mowa w § 1, jest obowiązany:

- 1) okazać legitymację służbową lub znak identyfikacyjny w taki sposób, aby osoba, wobec której są podejmowane czynności, miała możliwość odczytania numeru dokumentu i nazwy organu, który je wydał;
- 2) na żądanie osoby, umożliwić odnotowanie danych, o których mowa w pkt 1;
- 3) podać przyczynę oraz podstawę prawną podjęcia czynności.

2. Po zakończeniu wykonywania czynności, o której mowa w § 1, funkcjonariusz informuje osobę, wobec której czynność podjęto, o prawie złożenia zażalenia do sądu lub prokuratora na sposób jej przeprowadzenia. Wzmiankę o pouczeniu osoby, wobec której czynność podjęto, funkcjonariusz zamieszcza w notatce służbowej lub protokole czynności.

§ 3. 1. Funkcjonariusz nie wykonuje czynności określonych w § 1 pkt 2—4 w stosunku do:

- 1) członka personelu przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz osoby zrównanej z nim na podstawie ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych, jeżeli nie jest obywatelem polskim;
- 2) osoby korzystającej z immunitetu dyplomatycznego lub konsularnego na mocy ustaw, umów międzynarodowych albo powszechnie uznanych zwyczajów międzynarodowych.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy działań podjętych przez funkcjonariusza w ramach obrony koniecznej lub stanu wyższej konieczności.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, powiadamia się niezwłocznie właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny, za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

§ 4. 1. Funkcjonariusz odstępuje od wykonywania czynności określonych w § 1 pkt 2 i 3, w przypadku gdy osoba, wobec której je podjęto, w sposób niebudzący wątpliwości wykaże, że korzysta z immunitetu parlamentarnego, sędziowskiego lub prokuratorskiego.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy zatrzymania na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa oraz działań funkcjonariusza podjętych w ramach obrony koniecznej lub stanu wyższej konieczności.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, funkcjonariusz powiadamia niezwłocznie, drogą służbową, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

§ 5. W uzasadnionych przypadkach funkcjonariusz może przybrać do udziału w czynności, o której mowa w § 1 pkt 2—4, osobę posiadającą wiedzę specjalistyczną, celem zabezpieczenia prawidłowego przebiegu toku postępowania.

Rozdział 2

Legitymowanie osób

§ 6. Funkcjonariusz realizuje uprawnienie określone w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy, w przypadku gdy ustalenie tożsamości osoby jest niezbędne do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych lub dochodzeniowo-śledczych, podejmowanych w celu rozpoznania, zapobieżenia lub wykrycia przestępstwa, którego ściganie należy do zadań Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a w szczególności, gdy jest to niezbędne do:

- 1) ustalenia tożsamości osoby podejrzewanej o popełnienie takiego przestępstwa;
- 2) ustalenia świadka przestępstwa lub zdarzenia powodującego zagrożenie bezpieczeństwa państwa;
- 3) wykonania polecenia wydanego przez sąd lub prokuratora;
- 4) poszukiwania osoby ukrywającej się przed organami ścigania albo wymiarem sprawiedliwości;
- 5) ustalenia legalności i podstawy pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) dokonania zatrzymania osoby;
- 7) dokonania przeszukania pomieszczenia lub osoby;
- 8) dokonania kontroli osobistej, przeglądania zawartości bagaży lub sprawdzania ładunku w środkach transportu lądowego, powietrznego lub wodnego.

§ 7. Tożsamość osoby legitymowanej funkcjonariusz ustala na podstawie:

- 1) dowodu osobistego;
- 2) paszportu;
- 3) zagranicznego dokumentu tożsamości;
- 4) innych niebudzących wątpliwości dokumentów;
- 5) oświadczenia osoby, której tożsamość można ustalić na podstawie dokumentów, o których mowa w pkt 1—4.

§ 8. W przypadku legitymowania osoby znajdującej się w pojeździe, funkcjonariusz, ze względów bezpie-

czeństwa, może żądać, aby osoba legitymowana opuściła pojazd.

§ 9. Funkcjonariusz może odstąpić od legitymowania osoby, która jest mu znana osobiście.

§ 10. Z przeprowadzonej czynności legitymowania osoby funkcjonariusz sporządza notatkę służbową, w której podaje:

- 1) swoje imię, nazwisko i stanowisko służbowe;
- 2) czas i miejsce przeprowadzenia czynności;
- 3) imię, nazwisko, datę urodzenia i miejsce zamieszkania osoby legitymowanej;
- 4) cechy dokumentu, na podstawie którego stwierdzono tożsamość osoby legitymowanej;
- 5) przyczynę legitymowania;
- 6) wzmiankę o pouczeniu, o którym mowa w § 2 ust. 2.

Rozdział 3

Zatrzymywanie osób

§ 11. Funkcjonariusz realizuje uprawnienie określone w art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy, w przypadku gdy poweźmie uzasadnione przypuszczenie, że osoba zatrzymywana popełniła przestępstwo, którego ściganie należy do zadań Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a zachodzi obawa jej ucieczki lub ukrycia się albo zatarcia śladów przestępstwa, bądź też nie można ustalić jej tożsamości.

§ 12. Funkcjonariusz, przystępując do zatrzymania osoby, jest obowiązany podjąć wobec niej następujące czynności:

- 1) dokonać przeszukania osoby w celu sprawdzenia, czy posiada broń lub inne niebezpieczne przedmioty mogące służyć do popełnienia przestępstwa albo przedmioty mogące stanowić dowody rzeczowe lub podlegające przepadkowi;
- 2) odebrać broń i przedmioty, o których mowa w pkt 1;
- 3) poinformować o zatrzymaniu i jego przyczynach oraz uprzedzić ją o obowiązku zastosowania się do wydawanych poleceń, a także o możliwości użycia wobec niej środków przymusu bezpośredniego lub broni palnej, w przypadku niepodporządkowania się wydanym poleceniom lub próby ucieczki;
- 4) doprowadzić do jednostki Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub jednostki Policji.

§ 13. 1. Funkcjonariusz jest obowiązany, w granicach dostępnych środków, udzielić pierwszej pomocy przedmedycznej osobie zatrzymanej, która ma widoczne obrażenia ciała lub utraciła przytomność.

2. W przypadku uzasadnionymi okolicznościami, funkcjonariusz jest obowiązany poddać osobę zatrzy-

maną badaniu lekarskiemu, w szczególności w przypadku:

- 1) o którym mowa w ust. 1;
- 2) żądania przez osobę zatrzymaną niezwłocznego zbadania przez lekarza;
- 3) oświadczenia osoby zatrzymanej, że cierpi ona na schorzenia wymagające stałego lub okresowego leczenia, którego przerwanie zagrażałoby życiu lub zdrowiu;
- 4) jeżeli z posiadanych informacji lub z okoliczności zatrzymania wynika, że osoba zatrzymana może być chora zakaźnie.

§ 14. Po doprowadzeniu osoby zatrzymanej do jednostki organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub jednostki Policji, funkcjonariusz niezwłocznie wykonuje następujące czynności:

- 1) poucza osobę zatrzymaną, ustnie lub pisemnie, o prawie:
 - a) wniesienia zażalenia na zatrzymanie do sądu rejonowego właściwego dla miejsca zatrzymania lub prowadzenia postępowania,
 - b) żądania powiadomienia osoby najbliższej lub innej wskazanej przez zatrzymanego osoby, pracodawcy lub szkoły o zatrzymaniu,
 - c) skontaktowania się z adwokatem;
- 2) wysłuchuje osobę zatrzymaną na okoliczność zatrzymania;
- 3) sporządza protokół zatrzymania osoby;
- 4) wręcza osobie zatrzymanej, za potwierdzeniem, kopię protokołu, o którym mowa w pkt 3;
- 5) w razie potrzeby, podejmuje czynności mające na celu realizację uprawnień osoby zatrzymanej, o których mowa w pkt 1;
- 6) powiadamia właściwego prokuratora o zatrzymaniu osoby.

§ 15. W protokole, o którym mowa w § 14 pkt 3, funkcjonariusz podaje:

- 1) swoje imię, nazwisko i stanowisko służbowe;
- 2) imię i nazwisko osoby zatrzymanej, a w razie niemożności ustalenia tożsamości — jej rysopis oraz miejsce zamieszkania;
- 3) dzień, godzinę i minutę oraz miejsce zatrzymania;
- 4) informację, o jakie przestępstwo podejrzewa się osobę zatrzymaną;
- 5) złożone przez osobę zatrzymaną oświadczenia i wnioski;
- 6) wzmiankę o pouczeniu osoby zatrzymanej o przysługujących jej prawach, o których mowa w § 2 ust. 2 i § 14 pkt 1.

§ 16. W razie wniesienia przez osobę zatrzymaną zażalenia na zatrzymanie, funkcjonariusz niezwłocznie przekazuje właściwemu sądowi kopię protokołu zatrzymania osoby wraz z materiałami uzasadniającymi zatrzymanie.

§ 17. Osobę zatrzymaną umieszcza się w pomieszczeniu jednostki organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub jednostki Policji przeznaczonym dla osób zatrzymanych, które jest wyposażone i zabezpieczone w sposób zapewniający bezpieczeństwo tym osobom oraz realizację celu zatrzymania.

§ 18. 1. Funkcjonariusz jest obowiązany zwolnić natychmiast osobę zatrzymaną, gdy:

- 1) ustała przyczyna zatrzymania;
- 2) otrzymał polecenie sądu lub prokuratora;
- 3) w ciągu 48 godzin od chwili zatrzymania nie przekazano osoby zatrzymanej do dyspozycji sądu wraz z wnioskiem o zastosowanie tymczasowego aresztowania;
- 4) otrzymał opinię lekarza, z której wynika, że zatrzymanie może spowodować zagrożenie jej życia lub zdrowia.

2. Funkcjonariusz jest obowiązany zwolnić osobę zatrzymaną, również w przypadku gdy otrzymał informację, że w ciągu 24 godzin od przekazania osoby zatrzymanej do dyspozycji sądu nie doręczono jej postanowienia o zastosowaniu tymczasowego aresztowania.

§ 19. Zatrzymanie osoby dokumentuje się w ewidencji osób zatrzymanych, prowadzonej w jednostce organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub w jednostce Policji, do której osobę zatrzymaną doprowadzono.

Rozdział 4

Przeszukanie osób i pomieszczeń

§ 20. Funkcjonariusz realizuje uprawnienie określone w art. 23 ust. 1 pkt 4 ustawy, w celu wykrycia lub zatrzymania albo przymusowego doprowadzenia osoby podejrzanej o popełnienie przestępstwa, którego ściganie należy do zadań Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a także w celu znalezienia rzeczy mogących stanowić dowód w sprawie o przestępstwo, którego ściganie należy do zadań Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, lub podlegających zajęciu w postępowaniu karnym, w którym bierze udział Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, jeżeli poweźmie uzasadnione przypuszczenie, gdzie znajduje się osoba podejrzana lub wymienione rzeczy.

§ 21. 1. Funkcjonariusz dokonujący przeszukania jest obowiązany posiadać postanowienie sądu lub prokuratora, a w przypadku niecierpiącym zwłoki, gdy postanowienie sądu lub prokuratora nie zostało wydane, nakaz kierownika właściwej jednostki organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz legitymację służbową.

2. Jeżeli funkcjonariusz dokonał przeszukania na podstawie nakazu kierownika właściwej jednostki organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz legitymacji służbowej, zwraca się niezwłocznie do sądu lub prokuratora o zatwierdzenie przeszukania.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, funkcjonariusz doręcza osobie, u której dokonano przeszukania, w terminie 7 dni od dnia dokonania przeszukania, postanowienie sądu lub prokuratora w przedmiocie zatwierdzenia tej czynności.

§ 22. Funkcjonariusz, przystępując do przeszukania, jest obowiązany wykonać następujące czynności:

- 1) okazać osobie, u której ma nastąpić przeszukanie, w sposób określony w § 2 ust. 1 pkt 1, postanowienie sądu albo prokuratora lub nakaz kierownika jednostki organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz legitymację służbową;
- 2) poinformować osobę, u której ma nastąpić przeszukanie, o celu czynności i wezwać ją do dobrowolnego wydania poszukiwanych przedmiotów bądź wskazania miejsca, w którym ukrywa się poszukiwana osoba, oraz poinformować ją o przysługujących jej prawach;
- 3) wylegitymować osoby znajdujące się w pomieszczeniu w sposób określony w rozdziale 2.

§ 23. 1. Funkcjonariusz dokonuje przeszukania osoby, które polega na przeszukaniu jej odzieży i podręcznych przedmiotów w celu znalezienia rzeczy, o których mowa w § 20.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariusz dokonuje przeszukania osoby tej samej płci, w miejscu niedostępnym w czasie wykonywania czynności dla osób postronnych. Jeżeli dokonanie przeszukania przez funkcjonariusza tej samej płci co osoba poddawana przeszukaniu nie jest możliwe, a czynność musi być przeprowadzona niezwłocznie, przeszukania może dokonać funkcjonariusz płci odmiennej.

3. Funkcjonariusz dokonuje przeszukania pomieszczenia zamieszkanego, innego pomieszczenia lub miejsca w obecności osoby, u której ma nastąpić przeszukanie, a gdy osoba ta nie może być obecna z powodu jej zatrzymania albo niedającego się odłożyć udziału w innych czynnościach procesowych, funkcjonariusz jest obowiązany przybrać do udziału w przeszukaniu przynajmniej jednego dorosłego domownika lub inną osobę, zwłaszcza sąsiada, administratora, właściciela.

§ 24. 1. W przypadku braku możliwości swobodnego wejścia do pomieszczenia, w którym ma nastąpić przeszukanie, funkcjonariusz może dokonać tej czynności, pokonując przeszkodę przy użyciu siły fizycznej, środków technicznych i chemicznych, nawet gdyby mogło to spowodować uszkodzenie mienia, jednakże bez wyrządzania nadmiernej szkody. Użycie środków technicznych i chemicznych nie może zagrażać bezpieczeństwu osób postronnych oraz nie powinno powodować szkody w ich mieniu.

2. Użycie siły fizycznej, środków technicznych i chemicznych w przypadku, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariusz poprzedza ostrzeżeniem o ich zastosowaniu oraz zabezpiecza pomieszczenie, w którym ma nastąpić przeszukanie, przed ucieczką znajdujących się w nim osób, a także przed zniszczeniem dowodów rzeczowych.

3. Decyzję o użyciu siły fizycznej, środków technicznych i chemicznych podejmuje kierownik jednostki organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego. W przypadkach niecierpiących zwłoki, decyzję podejmuje funkcjonariusz kierujący przeszukaniem.

§ 25. W przypadku gdy osoba, u której dokonuje się przeszukania, usiłuje czynnie lub biernie uniemożliwić przeprowadzenie czynności, w szczególności uniemożliwia dostęp do pomieszczenia lub atakuje funkcjonariusza albo podejmuje próbę zniszczenia rzeczy mogących stanowić dowód w sprawie lub podlegających zajęciu w postępowaniu karnym, funkcjonariusz dokonuje zatrzymania tej osoby, w sposób określony w rozdziale 3.

§ 26. Z dokonanej czynności przeszukania funkcjonariusz sporządza protokół, w którym podaje:

- 1) swoje imię, nazwisko i stanowisko służbowe oraz dane innych osób uczestniczących w przeszukaniu;
- 2) oznaczenie sprawy, z którą przeszukanie ma związek;
- 3) miejsce przeszukania;
- 4) dokładną godzinę rozpoczęcia i zakończenia czynności;
- 5) przebieg czynności oraz oświadczenia i wnioski jej uczestników;
- 6) wydane w toku przeszukania zarządzenia;
- 7) dokładną listę zatrzymanych rzeczy i, w miarę potrzeby, ich opis;
- 8) wskazanie postanowienia sądu lub prokuratora, a jeżeli postanowienie nie zostało uprzednio wydane, wzmiankę o poinformowaniu osoby, u której dokonano przeszukania, że otrzyma postanowienie sądu lub prokuratora w przedmiocie zatwierdzenia czynności;
- 9) w miarę potrzeby, stwierdzenie innych okoliczności dotyczących przebiegu przeszukania.

Rozdział 5

Kontrola osobista, przeglądanie zawartości bagaży i sprawdzanie ładunku w środkach transportu lądowego, powietrznego i wodnego

§ 27. 1. Funkcjonariusz realizuje uprawnienie określone w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy, polegające na dokonaniu kontroli osobistej, w przypadku gdy poweźmie uzasadnione podejrzenie popełnienia przez osobę czynu zabronionego pod groźbą kary, którego ściganie należy do zadań Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,

lub jeżeli poweźmie uzasadnione przypuszczenie, że osoba posiada rzeczy mogące stanowić dowód w sprawie o takie przestępstwo lub podlegające zajęciu w postępowaniu karnym, w którym bierze udział Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepis § 23 ust. 2 stosuje się.

3. Osoba poddana kontroli osobistej może przybrać do tej czynności osobę przez siebie wskazaną. Funkcjonariusz jest obowiązany dopuścić osobę przybraną do udziału w czynności, chyba że jej obecność mogłaby utrudnić lub uniemożliwić przeprowadzenie czynności.

4. Funkcjonariusz dokonujący kontroli osobistej sporządza z przebiegu tej czynności protokół.

§ 28. Funkcjonariusz realizuje uprawnienie określone w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy, polegające na przeglądaniu zawartości bagażu lub sprawdzeniu ładunku w środkach transportu lądowego, powietrznego i wodnego w celu znalezienia rzeczy mogących stanowić dowód w sprawie o przestępstwo, którego ściganie należy do zadań Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, lub podlegających zajęciu w takim postępowaniu karnym, jeżeli poweźmie uzasadnione przypuszczenie, że wymienione rzeczy tam się znajdują.

§ 29. 1. Funkcjonariusz dokonuje przeglądania zawartości bagażu w obecności ich posiadaczy, a sprawdzenia ładunku w obecności właściciela, przewoźnika, spedytora lub agenta morskiego albo ich przedstawiciela.

2. W przypadku braku możliwości zapewnienia natychmiastowej obecności osób, o których mowa w ust. 1, funkcjonariusz może przeglądać zawartość bagażu lub dokonać sprawdzania ładunku bez ich obecności, gdy z posiadanych informacji wynika, że zwłoka może spowodować zagrożenie dla życia, zdrowia ludzkiego lub mienia, lub gdy istnieje uzasadniona obawa zniszczenia bądź utracenia rzeczy mogących stanowić dowód w sprawie lub które podlegają zajęciu w postępowaniu karnym.

3. Funkcjonariusz dokonujący przeglądania zawartości bagażu lub sprawdzania ładunku sporządza z przebiegu tej czynności protokół.

§ 30. 1. Funkcjonariusz, który w toku kontroli osobistej, przeglądania zawartości bagażu lub sprawdzania ładunku ujawnił rzeczy mogące stanowić dowód w sprawie o przestępstwo, którego ściganie należy do zadań Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, lub podlegające zajęciu w takim postępowaniu, jest obowiązany rzeczy te zatrzymać za pokwitowaniem, a jeżeli ujawnił rzeczy mogące stanowić dowód w sprawie o przestępstwo lub podlegające zajęciu w postępowaniu, którego ściganie nie należy do zadań Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, jest obowiązany niezwłocznie powiadomić o tym Policję.

2. Od obowiązków, o których mowa w ust. 1, funkcjonariusz może odstąpić, w przypadku wykonywania

czynności określonych w art. 29 ust. 1 lub art. 30 ust. 1 ustawy.

3. W przypadku gdy ujawnione w wyniku czynności, o których mowa w ust. 1, rzeczy stwarzają bezpośrednio niebezpieczeństwo dla życia, zdrowia ludzkiego lub mienia, funkcjonariusz jest obowiązany, w granicach dostępnych środków, podjąć działania zmierzające do usunięcia niebezpieczeństwa.

4. Funkcjonariusz, zatrzymując rzeczy ujawnione w wyniku dokonania czynności, o której mowa w ust. 1, jest obowiązany przekazać niezwłocznie właściwemu prokuratorowi oryginał protokołu z przeprowadzonej czynności wraz z pokwitowaniem zatrzymanych rzeczy.

§ 31. W protokole, o którym mowa w § 27 ust. 4 i § 29 ust. 3, funkcjonariusz podaje:

- 1) swoje imię, nazwisko i stanowisko służbowe oraz dane osób uczestniczących w czynności;
- 2) oznaczenie sprawy, z którą czynność ma związek;
- 3) miejsce dokonania czynności;
- 4) dokładną godzinę rozpoczęcia i zakończenia czynności;

- 5) przebieg czynności oraz oświadczenia i wnioski jej uczestników;
- 6) wydane w toku czynności zarządzenia;
- 7) dokładną listę zatrzymanych rzeczy i, w miarę potrzeby, ich opis;
- 8) sposób zabezpieczenia zatrzymanych rzeczy;
- 9) w miarę potrzeby, stwierdzenie innych okoliczności dotyczących przebiegu czynności.

Rozdział 6

Przepisy końcowe

§ 32. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1990 r. w sprawie trybu legitymowania i zatrzymywania osób, dokonywania kontroli osobistej, przeglądania zawartości bagaży i sprawdzania ładunku w portach, dworcach oraz środkach transportu przez funkcjonariuszy Urzędu Ochrony Państwa (Dz. U. Nr 56, poz. 325).

§ 33. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

857

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾

z dnia 31 marca 2003 r.

w sprawie zasadniczych wymagań dla rekreacyjnych jednostek pływających²⁾

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) zasadnicze wymagania dla rekreacyjnych jednostek pływających, zwanych dalej „jednostkami pływającymi”, w tym jednostek nieukończonych, ich

elementów wbudowanych lub nie, podlegających ocenie zgodności;

- 2) warunki i tryb dokonywania oceny zgodności jednostek pływających, w tym jednostek nieukończonych, ich elementów wbudowanych lub nie;
- 3) treść deklaracji zgodności;
- 4) metody przeprowadzania badań jednostek pływających, w tym jednostek nieukończonych, ich elementów wbudowanych lub nie;
- 5) minimalne kryteria, jakie powinny być uwzględnione przy notyfikowaniu jednostek;
- 6) sposób oznakowania jednostek pływających, w tym jednostek nieukończonych, ich elementów wbudowanych lub nie;
- 7) wzór oznakowania CE.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) „jednostce pływającej” — należy przez to rozumieć jednostkę pływającą dowolnego typu, niezależnie

¹⁾ Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej — gospodarka, na podstawie §1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 1, poz. 5).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia dyrektywy 94/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej z dnia 16 czerwca 1994 r. w sprawie ujednoczenia ustaw, rozporządzeń i przepisów administracyjnych w państwach członkowskich dotyczących rekreacyjnych jednostek pływających.